

Prishtinë, më 11 qershor 2018
Nr. Ref: RK 1277/18

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

né

rastin nr. KI146/16

Parashtrues

Ljubinko Stojković

**Vlerësim i kushtetutshmërisë së Aktvendimit [CN. nr. 9/2013] të
Gjykatës Themelore në Ferizaj - Dega në Shtërpçë, të 6 shtatorit 2016**

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Arta Rama-Hajrizi, kryetare
Ivan Čukalović, zëvendëskryetar
Altay Suroy, gjyqtar
Almiro Rodrigues, gjyqtar
Snezhana Botusharova, gjyqtare
Bekim Sejdiu, gjyqtar
Selvete Gérxhaliu-Krasniqi, gjyqtare dhe
Gresa Caka-Nimani, gjyqtare

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa është dorëzuar nga Ljubinko Stojković nga fshati Jazhincë, komuna e Shtërpçës (në tekstin e mëtejmë: parashtruesi i kërkesës).

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesi i kérkesës e konteston Aktvendimin e 6 shtatorit 2016 [CN. nr. 9/2013] të Gjykatës Themelore në Ferizaj - Dega në Shtërpcë (në tekstin e mëtejmë: Gjykata Themelore), lidhur me “*propozimin e parashtruesit të kérkesës për rregullimin e vijës kufitare*” ndërmjet pronës së tij dhe atë të fqinjëve të tij.

Objekti i çështjes

3. Objekti i çështjes është vlerësimi i kushtetutshmërisë së aktvendimit të kontestuar, me të cilin pretendohet të jenë shkelur të drejtat e parashtruesit të kérkesës të garantuara me nenin 35 [Liria e Lëvizjes] dhe nenin 46 [Mbrojtja e Pronës] të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Kushtetuta).

Baza juridike

4. Kërkesa bazohet në nenin 113.7 të Kushtetutës, në nenet 22 dhe 47 të Ligjit nr. 03/L-121 për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Ligji) dhe rregullin 29 të Rregullores së punës së Gjykatës Kushtetuese (në tekstin e mëtejmë: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatën Kushtetuese

5. Më 12 dhjetor 2016, parashtruesi e dorëzoi kérkesën në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Gjykata).
6. Më 16 janar 2017, Kryetarja e Gjykatës caktoi gjyqtarin Ivan Čukalović gjyqtar raportues dhe Kolegin shqyrtaues, të përbërë nga gjyqtarët: Altay Surøy (kryesues), Arta Rama-Hajrizi (gjyqtare) dhe Gresa Caka-Nimani (gjyqtare).
7. Më 3 mars 2017, Gjykata njoftoi parashtruesin për regjistrimin e kérkesës.
8. Të njëjtën ditë, Gjykata i dorëzoi një kopje të kérkesës Gjykatës Themelore dhe kérkoi që ajo të dorëzojë komente lidhur me kérkesën, nëse ka, brenda 7 (shtatë) ditëve.
9. Më 16 mars 2017, Gjykata Themelore dorëzoi komente lidhur me kérkesën dhe bashkëngjiti një kopje të shkresave të lëndës.
10. Më 5 prill 2017, Gjykata vendosi që ta shtyjë shqyrtimin e kérkesës.
11. Më 8 maj 2017, Gjykata kérkoi nga parashtruesi i kérkesës që ta plotësojë formularin e kérkesës dhe të sigurojë kopjet e të gjitha vendimeve gjyqësore përkatëse dhe dokumenteve të tjera në lidhje me kérkesën e tij.
12. Më 30 maj 2017, parashtruesi paraqiti formularin e plotësuar të kérkesës dhe një numër dokumentesh në mbështetje të kérkesës së tij.

13. Më 30 maj 2018, Kolegji shqyrtues shqyrtoi reportin e gjyqtarit rapportues dhe i rekomandoi Gjykatës papranueshmërinë e kërkesës.

Përbledhja e fakteve

14. Më 23 prill 1965, [P. nr. 52/65] Gjykata Komunale në Ferizaj vendosi lidhur me vijën kufitare ndërmjet pronës së paraardhësit ligjor të parashtruesit të kërkesës dhe katër fqinjëve, si dhe të shfrytëzimit të një rruge hyrëse në këtë pronë.
15. Më 9 prill 1966, [GZ-740/65] Gjykata e Qarkut në Prishtinë e refuzoi ankesën e njërit prej fqinjëve dhe e miratoi Aktvendimin [P. nr. 52/65] të Gjykatës Komunale në Ferizaj.
16. Më 29 maj 1967, [P. nr. 319/67] Gjykata Komunale në Ferizaj urdhëroi një nga fqinjët që ta heqë bllokadën e rrugës hyrëse deri te prona e paraardhësit ligjor të parashtruesit të kërkesës.
17. Më 27 prill 1969, Gjykata Komunale në Ferizaj lëshoi “*Leje për përbërim*”, duke autorizuar paraardhësin ligjor të parashtruesit të kërkesës që të vazhdojë ta zhbllokojë rrugën hyrëse në pronë.
18. Në një datë të paspecifikuar, parashtruesi i kërkesës trashëgoi pronën. Pretendohet, se kufiri midis pronës së parashtruesit dhe fqinjëve të tij ishte shpesh shkak i mosmarrëveshjes dhe qasja e parashtruesit të kërkesës në pronën e tij ishte bllokuar rregullisht.
19. Më 26 shtator 2013, parashtruesi i kërkesës paraqiti në Gjykatën Themelore propozim për rregullimin e kufirit të pronës së tij me atë të fqinjëve të tij, në bazë të Aktvendimit të Gjykatës Komunale në Ferizaj të 23 prillit 1965 dhe lejes për zbatimin e Gjykatës Komunale në Ferizaj të 27 prillit 1969.
20. Në një datë të paspecifikuar, Gjykata Themelore *ex officio* caktoi një ekspert të gjeodezisë për të ndihmuar në identifikimin e vijës kufitare. Gjykata Themelore i njoftoi palët për këtë emërim.
21. Më 27 prill 2016, Gjykata Themelore mbajti një seancë në të cilën eksperti i gjeodezisë iu paraqit palëve. Në marrëveshje me palët dhe ekspertin e gjeodezisë, Gjykata Themelore vendosi të zhvillonte një vizitë në terren, e cila u bë menjëherë.
22. Më 13 korrik 2016, Gjykata Themelore mbajti një seancë në të cilën eksperti i gjeodezisë shpjegoi se ka pasur mospërputhje në mes të informatave në dispozicion në hartat që datojnë nga vitet 1960, hartat kadastrale dhe gjendjen e sotme në terren. Eksperti tregoi se kishte bërë shpenzime për të marrë këtë informacion. Gjykata Themelore urdhëroi parashtruesin e kërkesës të paguajë shpenzimet e ekspertit.
23. Më 22 gusht 2016, Gjykata Themelore mbajti një seancë në të cilën konfirmoi se parashtruesi i kërkesës kishte paguar shpenzimet e ekspertit. Eksperti i

gjeodezisë paraqiti ekspertizën e tij. Gjykata Themelore vendosi të kthehet në vendin e ngjarjes në mënyrë që ta shënojë kufirin.

24. Më 6 shtator 2016, Gjykata Themelore mbajti një seancë në vendin e ngjarjes, së bashku me palët, ekspertin e gjeodezisë dhe zyrtarët e Policisë së Kosovës. Eksperti i gjeodezisë përcaktoi pikat kufitare për vijën kufitare, u vendosën shënjuesit dhe u bënë fotografitë. Një numër pikash kufitare ende nuk janë shënuar dhe me sa duket ishin pajtuar që kjo do të ndodhë në një datë të mëvonshme. Gjykata Themelore ftoi të gjithë personat e pranishëm që të nënshkruajnë procesverbalin e seancës.
25. Parashtruesi i kérkesës kérkoi që eksperti të përcaktojë edhe kufijtë e rrugës hyrëse dhe të përcaktojë servitutin duke i lejuar atij qasje në pronën e tij. Gjykata Themelore e hodhi poshtë atë kérkesë, duke vendosur:

“Në fund [parashtruesi i kérkesës] kérkoi të vendosë edhe vijën kufitare për rrugën, e cila nuk është objekt i propozimit të propozuesit. Gjykata e hodhi poshtë kérkesën e [parashtruesit të kérkesës] që të diskutojë në lidhje me servitutin me arsyetimin që ky nuk është objekt i propozimit”.

26. Parashtruesi i kérkesës nuk ishte pajtuar me Aktvendimin e Gjykatës Themelore lidhur me vijën kufitare dhe lidhur me rrugën hyrëse dhe servitutin. Parashtruesi i kérkesës refuzoi të nënshkruante procesverbalin e seancës së Gjykatës Themelore.
27. Rasti i parashtruesit të kérkesës është ende në pritje në Gjykatën Themelore.

Pretendimet e parashtruesit të kérkesës

28. Parashtruesi i kérkesës pretendon se Gjykata Themelore, me Aktvendimin e saj [CN. nr. 9/2013] të 6 shtatorit 2016, ka shkelur të drejtën e tij në pronë siç garantohet me nenin 46 [Mbrojtja e Pronës] të Kushtetutës, sepse Gjykata Themelore e ndryshoi vijën kufitare midis pronës së tij dhe asaj të fqinjëve të tij. Me aktvendimin e saj duke vendosur një vijë kufitare të re, Gjykata Themelore ka ndikuar ndjeshëm në pronën e parashtruesit të kérkesës.
29. Parashtruesi i kérkesës argumenton se ai kishte kérkuar nga Gjykata Themelore ta konfirmonte kufirin e përcaktuar me Aktvendimin e Gjykatës Komunale të Ferizajt [P. nr. 52/65] të 23 prillit 1965, dhe të përmbaruar me Aktvendim të Gjykatës Komunale në Ferizaj [P. nr. 319/67] të 29 majit 1967. Parashtruesi i kérkesës pretendon se Gjykata Themelore e ka injoruar kérkesën e tij.
30. Përveç kësaj, parashtruesi i kérkesës pretendon se duke refuzuar kérkesën e tij për të përcaktuar vijën kufitare të rrugës hyrëse dhe për të vendosur lidhur me servitutin që t'i lejojë atij qasje në të gjitha pronat e fqinjëve të tij, me Aktvendimin e saj, Gjykata Themelore ia ka bllokuar qasjen në pronën e tij dhe me këtë ka shkelur të drejtën e tij për lirinë e lëvizjes siç garantohet me nenin 35 [Liria e Lëvizjes] të Kushtetutës.

31. Parashtruesi kérkon nga Gjykata që t'ia kthejë të drejtat e mëparshme të pronësisë dhe të drejtën e tij pér të pasur qasje në pronën e tij.

Pranueshmëria e kérkesës

32. Gjykata së pari shqyrton nëse kérkesa i ka përbushur kriteret pér pranueshmëri, të përcaktuara me Kushtetutë, të parapara më tej me Ligj dhe me Rregullore të punës.

33. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet nenit 113.7 të Kushtetutës, i cili përcakton:

“7. Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj”.

34. Gjykata gjithashtu i referohet nenit 47.2 të Ligjit, i cili përcakton:

“2. Individ mund ta ngriti kérkesën në fjalë vetëm pasi që të ketë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj”.

35. Gjykata në vazhdim i referohet rregullit 36 (1) (b) të Rregullores së punës, i cili përcakton:

“(1) Gjykata mund ta shqyrtojë një kérkesë nëse:

[...]

b) janë shteruar të gjitha mjetet juridike efektive të përcaktuara me Ligj kundër vendimit ose kundër aktgjykimit të kundërshtuar”.

36. Gjykata vëren se në kérkesën e tij parashtruesi i kérkesës pretendon se Gjykata Themelore ka shkelur të drejtat e tij pronësore dhe lirinë e lëvizjes nëpërmjet aktvendimit të saj pér vijën kufitare të pronës së tij dhe refuzimin e saj pér të vendosur lidhur me vijën kufitare të rrugës hyrëse dhe servitutit që i mundëson atij të kalojë në pronat e fqinjëve të tij.

37. Gjykata vëren se procedurat e parashtruesit të kérkesës në lidhje me propozimin e tij pér rregullimin e vijës kufitare ende janë në pritje në Gjykatën Themelore.

38. Rrjedhimisht, Gjykata konsideron se parashtruesi i kérkesës ende nuk i ka shteruar të gjitha mjetet juridike të parapara me ligj në Kosovë, ku ai do të mund të ngrejë ankesat e tij lidhur me të drejtat e tij ndaj pronës dhe lirisë së lëvizjes.

39. Arsyetimi pér rregullin e shterimit është që t'u ofrohet autoriteteve përkatëse, duke përfshirë edhe gjykatat e rregullta, mundësia pér ta parandaluar ose korrigjuar shkeljen e pretenduar të Kushtetutës. Ky rregull bazohet në supozimin se rendi juridik i Kosovës siguron mjete efektive juridike kundër shkeljes së të drejtave kushtetuese. Ky është një aspekt i rëndësishëm i

karakterit subsidiar të Kushtetutës (Shih Aktvendimi për papranueshmëri: *Universiteti AAB-RINVEST SH.P.K., Prishtinë kundër Qeverisë së Republikës së Kosovës*, KI41/09, i 21 janarit 2010; dhe shih: *mutatis mutandis* Aktgjykimi i GJEDNJ-së *Selmouni kundër Francës*, Aktgjykimi i 28 korrikut 1999, nr. 25803/94).

40. Si përbledhje, Gjkata konsideron se në rastin në fjalë nuk ka vendim përfundimtar të një autoriteti kompetent i cili do të mund të ishte objekt i vlerësimit nga Gjkata Kushtetuese, sepse parashtruesi i kërkesës nuk i ka shteruar të gjitha mjetet efektive juridike të parapara me ligj në Kosovë.
41. Prandaj, kërkesa duhet të refuzohet si e papranueshme, sepse parashtruesi i kërkesës nuk ka shteruar të gjitha mjetet juridike të parapara me ligj, ashtu siç kërkohet me nenin 113.7 të Kushtetutës, nenin 47.2 të Ligjit dhe rregullin 36 (1) (b) të Rregullores së punës.

PËR KËTO ARSYE

Gjkata Kushtetuese e Kosovës, në pajtim me nenin 113 (1 dhe 7) të Kushtetutës, nenin 47.2 të Ligjit dhe rregullin 36 (1) (b) dhe 56 (2) të Rregullores së punës, në seancën e saj të mbajtur më 30 maj 2018, njëzëri

VENDOS

- I. TA DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;;
- II. T'UA KUMTOJË këtë vendim palëve;
- III. TA PUBLIKOJË këtë vendim në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit; dhe
- IV. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtari rapportues

Ivan Čukalović

Kryetarja e Gjykatës Kushtetuese

Arta Rama-Hajrizi

